

Zelo hudo obstreljen. Starejši Zupanč iz Hajdine se je po predaji posesti sinu priženil na večjo kmetijo v Velovljek pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. V svoji zidnici v Velovljeku je Zupanč iz ljubosumnosti obstrelil 22 letnega Konrada Viličnika in ga zadel v desno roko ter pleča.

Strel skozi prsa. V Račah pri Pragerskem je dobil kroglo skozi prsa 30 letni Josip Pogorelec, katerega so prepejli v resnem stanju v mari-borsko bolnišnico, kjer je tudi umrl.

Brezsrčen avtomobilist. Na cesti pri Strančah v okolici Slov. Konjic so našli na cesti mrtvega neznanca, o katerem so pozneje ugotovili, da gre za 26 letnega Bosanca M. Marelija iz Travnika. Povozi ga je v noči neznan avto in odrzel naprej, ne da bi se zmenil za poškodovanega, ki je umrl na posledicah padca.

Pijanost in podivjanost povzročila pokolj. Od žganja okajeni Tone Skubic iz Debeč pri Višnji gori na Kranjskem se je podal v Smartno. Tam se je srečal z bratoma Lojzom ter Viktorjem Rupar, s katerima je imel še neporavnane račune. Ob srečanju se je trojica stepla in v tepežu je imel nesrečni nož glavno besedo. Lojze Rupar je kmalu padel na tla ter obležal. Njegov brat Viktor je poklical sosede na pomoč, ki so hudo ranjenega prepejli k zdravniku in ta je odredil prevoz v ljubljansko bolnišnico. Toneta Skubica so orožniki zaprli s prerezano roko in razbitim kolenom. Tudi Viktor Rupar je odnesel iz spopada več ran. Nečuvjen pokolj za najlepše božične praznike je močno ogorčil prebivalstvo.

Uboj v silobranu. 25 letni Ernest Perc, delavec iz Loga pri Pilštanju, je izzival ter razgrajal v noči pred hišo Antona Jokana na Logu. Razgrajča so Jokanovi mirili in ga prosili, naj se odstrani, a ni ubogal, ampak je grozil z nožem ter je suval Franca Jokana in ga s pestjo udaril po glavi. Razgrajč je razbil okno na hiši ter hotel vdreti vanjo. V skrajni razburjenosti in zmedli je potegnil Franc Jokan nož, sunil Perca v vrat ter zbežal, ker se je bal napadalca, kateri je stiskal v roki odprt nož. Perc je še tekel kakih sto korakov za Jokanom, nakar se je zgrudil ter obležal mrtev. Jokan zatrjuje, da je sunil napadalca v silobranu, ko je videl, da hoče razgrajč nasilnim potom vdreti v hišo.

Razbojnik Hace je v Savinjski dolini. Na Polzeli je bilo neko dekle obstreljeno od neznanca, kakor je »Slov. gospodar« žele poročal, ki se je peljal na kolesu ponoči brez luči, pa ga je dekle na to opozorilo. Neznanec je potegnil samokres in ustrelil dekle v nogo. Te dni pa je neko dekle v št. Petru v Savinjski dolini prepoznalo zločinca Ha-

ceja, ki se je peljal na kolesu po državni cesti proti Celju. Dekle je to naznanilo orožnikom, ki pa doslej še niso mogli prijeti zločinca. Pač pa so dognali, da se vozi Hace s kolesom, ki ga je bil ukradel nekemu uradniku v Celju. Kolo je znamke »Viktoria«, vredno 1500 din in nosi evidenčno številko 2-29181/3. Upanje pa je, da bo razbojnik kmalu na varnem.

Obsodba radi Kajnovoga zločina. Celjsko okrožno sodišče je obsodilo na dve in pol leta težke

Na tisoče žrtev potresne nesreče

V noči 27. decembra je zadela turško republiko od njenega obstoja doslej največja potresna nesreča. Dvanajst mest in okoli 80 vasi je hudo prizadetih. Največ je trpelo mesto Ersingjan, katero šteje 100.000 prebivalcev. Mesto je skoraj popolnoma uničeno. Ena sama razvalina je pokrajina med mestoma Sivas in Tokat, kjer ni ostala niti ena hiša cela. Ob Črnem morju sta največ trpeli mesti Tokat in Amasin.

Potresnih sunkov je bilo sedem in so sledili drug za drugim. Grozna nesreča je bila tem hujša, ker je doletela Turčijo v noči ter v zelo hudem mrazu. Ljudje prizadetih krajev so bili povsem zmedeni, bežali so napol oblečeni ven iz mest in vasi, da so si oteli vsaj golo življenje.

Na mnogih krajih so izbruhnili požari, zlasti v mestih, kjer so popokale plinske cevi.

PRIJATELJU SE NISEM POVEDAL,
da se naj takoj naroči na »Slovenskega gospodarja«!

ječe 27 letnega posestnikovega sina iz Belega potoka pri Frankolovem, ker je v pijanosti 12. novembra smrtno zabodel z nožem svojega 18 letnega brata Alojza.

12 mest s 15.000 do 40.000 prebivalci je uničenih in cenijo število človeških žrtev na 40.000.

V mnogih od potresa obiskanih krajih je že nastala lakota, katero strehe oropano prebivalstvo tem hujše občuti pri vetrovnem mrazu.

Vlada je organizirala poseben odbor, ki je prevzel pomožno akcijo, kateri se je pridružilo tudi vojaštvo.

Predsednik turške republike Izmet Inönü se je podal v potresno ozemlje, da osebno nadzoruje reševalna dela.

Poleg silnega potresa v Turčiji in manjšega v francoskem in španskem Maroku v severni Afriki, so občutili iste potresne sunke tudi v severni in srednji Ameriki. Potres v Ameriki pa ni zahteval žrtev in ni povzročil večje škode.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Gospod rogaški dekan in nadžupnik na zadnji poti. Pogreb blagopokojnega g. dekana in nadžupnika Jožefa Zekarja se je vršil v Rogatcu 27. decembra ob desetih dopoldne. Prijubljenemu dušnemu pastirju je posodilo zadnjo pot poleg ljudskih množic 23 duhovnih sobratov iz štirih škofij. Pogrebne svečanosti je vodil kot naddekan g. dr. Ivan Zagar, stolni kanonik iz Maribora. V govoru v cerkvi je izrekel sožalje domačim vernikom in dekanijski duhovščini v imenu g. škofa. Poslovilne besede ob odprtem grobu je govoril g. Anton Štefancloza, šolski upravitelj v Gabrju, ki je poudarjal ljubezen rajnega g. dekana do šole. Ganljiva sta bila poslovilna govora dveh učencev rogaške in gabrške šole. Ko so od-

peli šolarji žalostinki, se je začelo številno zadnje spremstvo razhajati, želeč dobremu gospodu dekantu večni mir in vsmrtno plačilo!

Ugleden obrtnik in posestnik umrl. V Turnišču v Prekmurju je umrl na Štefanovo Ivan Koren, ugleden obrtnik in posestnik, v starosti 41 let. Pred nekaj leti se je že deloma na Golniku pod skrbno nego zdravnikov pozdravil. Ko pa je začel zidati lasten dom, je prenaporno ter skrbno polno delo izčrpalo njegove moči do skrajnosti ter ga ponovno navezalo na bolniško posteljo, s katere se ni več dvignil, dokler ni v terek v ljubljanski bolnišnici zapri oči k večnemu počitku. Zapustil je dva nepreskrbljena otroka ter bolno ženo, katerim izrekamo svoje sožalje! — Ivanu,

Spomenik miru

V teh nemirnih časih se zdi res čudno, če človek čita v listih, da so nekje v Evropi slavili »spomenik miru«. In vendar se je to zgodilo. Pred 25 leti, 6. avgusta 1914, so v mestecu Eddi na norveško-švedski meji odkrili velik granitni spomenik, ki prikazuje bratstvo norveškega in švedskega naroda. Ob 25 letnici so spomenik obiskali predstavniki obeh narodov in držav in eden izmed slavnostnih govornikov je izjavil, da smatrajo skandinavske države nauk, ki proglašajo vojno za naraven pojav, za veliko zablodo in zmoto. Vsi spori se

može na tej ali oni ladji in bi naglo odveslali proti drugemu bregu — v svobodo. Spočetka so se taki poskusi česče ponavljali, a bili so brezuspešni. Takoj so zaregljale mitraljeze in sejale smrt, a ladje teh nesrečnikov so same odplule proti Črnemu morju s trupli svojih gospodarjev na dnu.

Nobena ladja ni smela zaostati za drugimi, da bi se morda ne skrila med gostimi vejami, ki so se gale daleč nad vodo in tam ostala do noči, ko bi lastniki mogli nalovljene ribe skrivaj iztovoriti in jih spraviti na svoje domove. Nobena košara, polna rib, ni bila niti za ribiče same, niti za vaško državno skladišče, temveč za delavce v Jaski, kjer so topilnice in livarne jekla. Tam nenehoma izdelujejo lokomotive, topove, stroje, kmetijsko orodje, kakor je določeno v petletnem načrtu. Ta načrt, kakor trdijo voditelji Zveze sovjetskih republik, bo pripomogel do tega, da bo v rdeči Rusiji vsega v izobilju in da bo zavladovala družabna sreča, ki jo s tako trdovratnostjo iščejo boljševiški apostoli.

Ladje so medtem dospele do pristanišča in so zavile proti obrežju. Vrstile so se tesno druga za drugo. Možje so molče veslali in ubito strmeli pred se. Bili so ko kolesa velikega stroja, ki se istočasno

zavrtijo, ko en gib spravi stroj v pogon. Delali so brez lastne volje kot roboti.

A vendar se ti ribiči kakor tudi kmetje v Balti in ostali prebivalci obširne ravnine, ki se imenuje Ukrajina, niso odrekli misli, da se bodo nekega dne iztrgali iz tega suženjstva. Že dve desetletji ječijo pod boljševiškim jarmom. Garajo ko živine. Njihovi žledci so dan za dnem prazni, ker dobijo za težavno delo, ki ga vršijo na reki, samo za prgišče v vodi kuhane moke in suhega sočivja, kar pojedjo že zjutraj pred odhodom.

Skoraj vsak izmed njih ima v vasi ženo in deco, ki ravno tako stradajo in so na pol nagi ko oni. A to zato, ker hrano, obleko, obuvalo in drugo dobivajo iz sovjetskega skladišča, ki je ali prazno, ali pa noče dati za bone, ki jih oni dobivajo od načelnika v zameno za svoj ribolov.

Ljudski komisar v Odesi, v velikem pristaniškem mestu ob Črnem morju, je pooblastil predsednika vaškega sovjeta v Balti, da do spomladi sme dati ribičem za plačilo bone in maiben del njihovega lova. Ker pa je medtem kuga uničila skoraj vso govejo živino in mesa ni bilo mogoče dobiti, je prišla druga naredba, da se morajo vse dnjestrske ribe od-

Seznam darov

za žrebanje

„Slovenskega gospodarja“

Skupna vrednost nagrad
nad din 30.000!

Seznam darov še ni zaključen, toda danes že vam lahko sporočamo, da imamo pripravljenih že veliko število nagrad! Žrebanje se vrši dne 12. februarja 1940.

Prva, vrhovna, nagrada je 5000 din, druga nagrada je moško kolo.

2 nagradi 500 din v gotovini.

10 nagrad: blago za moške obleke.

10 nagrad: blago za ženske obleke.

50 nagrad: razno blago za perilo in obleke.

10 nagrad: razne gospodarske in gospodinjске potrebšćine.

20 nagrad: naličnih peres.

100 nagrad: Koledar Slov. gospodarja.

100 nagrad: prosta izbira katere koli vezane knjige Cirilove knjižnice.

200 nagrad: prosta naročnina katerega koli našega lista: »Nedelja«, »Kmečka žena«, »Kraljestvo božje« za leto 1940.

Za žrebanje bo imel pravico vsak dose-danji in novi naročnik Slov. gospodarja, ki bo do 31. januarja 1940 plačal celoletno naročnino 32 din.

Vsakemu naročniku, ki plača celoletno, pa dajemo še brezplačno zavarovanje njegove hiše za slučaj požarne nesreče.

dolgoletnemu naročniku »Slov. gospodarja«, pa naj bo lahka slovenska zemlja, katero je tako iskreno ljubil!

50 letni naročnik »Slov. gospodarja« umrl. V Zg. Zorjavcih pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je umrl posestnik Ivan Vohel, ki je bil 30 let zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Rajni je bil veren katoličan in posebno vnet častilec Srca Jezusovega. Zapušča ženo, omoženo hčerko in sin-ka. Naj počiva v miru!

premiti v Jasko. Delavci, ki že itak nimajo dovolj kruha, ker je bila prejšnja žetev zelo slaba, ne smejo trpeti še v mesu pomanjkanja. Ker ni drugega mesa, morajo dobiti ribe v izobilju. Glavno je, da oni imajo dovolj hrane, da bo tako mogoče izvesti petletni načrt.

A ti ribiči, ščetinastih brad, golih nog, pravi suž-nji komunističnega sveta — kar so splošno tudi vsi drugi delavci — ti ribiči, ki zakrivajo svoja izmoz-gana telesa z raztrganimi ruskimi bluzami, mislijo na stare čase, ko so bili srečni v krogu žen in otrok in niso vedeli, kaj je glad, ker so se smeli po mili volji najesti mehkega ribjega mesa in belega kruha.

V starih, srečnih časih je pri vsaki hiši v kotu velike sobe stala sveta podoba in pred njo je visela mala svetilka. Zdaj je drugače. Svetilka je ugasnila, sveta podoba izginila. Sveta podoba, ki bi jo boljševiški priganjači našli v hiši, bi bila zadosten vzrok, da bi Gregor Šubin, predsednik vaškega sovjeta no-slal poveljarja družine v odeške zapore z obtožbo, da je v svoji hiši skrival znak praznoverja. Zato oni, ki verujejo v Boga, skrivajo svojo vero v globino srca, a njihove ustnice so med molitvijo nepremične.

Okrog po svetu

Papež Pij XII. vrnil italijanski kraljevski dvojici obisk. Naš list je poročal, da je bil italijanski kraljevski par 21. decembra od papeža sprejet ob priliki uradnega obiska v slovesno avdienco. Sv. oče je vrnil vladarski dvojici obisk 28. decembra, kar se je zgodilo prvič po letu 1870. Ko je stopil vrhovni poglavar Cerkve po tolikih letih prvič na italijanska tla, je bil pozdravljen od stotisočere množice in sprejet z najvišjimi častmi. Rim je bil ob tej priliki ves v papeževih ter državnih zastavah. Na poti iz Vatikana do kraljevega gradu Kvirinala je tvorilo častno stražo italijansko vojaštvo. Slovesni spre-ved s papežem je zapustil Vatikan ob 10. uri dopoldne, nakar so na glas zvona iz cerkve sv. Petra zazvonili vsi zvonovi po celem Rimu. V kraljevem dvorcu je pričakal med sviranjem godb papeža kralj in cesar V. Emanuel s princji, z zunanjim ministrom grofom Cianom in z drugimi najvišjimi dostojanstveniki. — Srečanje obeh vladarjev je bilo pristrčno ter polno spoštovanja. Papež je pred paulinsko kapelo blagoslovil z blagoslovljeno vodo pri-sotne, vstopil v kapelo, počastil Najsvetejše in krenil s spremstvom v bogato okrašeno prestolno dvorano. Tam se je vršil polurni razgovor s kraljevskim pa-rom. Papež je sedel na prestolu, italijan-ski kralj in cesar ter kraljica pa sta se vsedla desno in levo od njega. Po pogo-voru so bile kraljevskemu paru predstavl-jene osebnosti iz papeževskega spremstva, nakar se je poglavar sv. Cerkve poslovil od Kvirinala ter krenil nazaj v Vatikan med navdušenim vzklikanjem ljudskih množic. Kratko označenemu papeževemu obisku pripisujejo po vsem kulturnem svetu največji pomen.

Stalni svet Balkanske zveze se bo sestal v Beogradu dne 7. januarja. Posvetovanja bodo trajala tri do štiri dni. Pri tej priliki bo govor o skupni obrambi za primer, da bi kateri koli balkanski državi grozila ne-varnost neizzvanega napada.

V sedmih tednih se je zgodilo v Nemčiji devet velikih železniških nesreč. V Nemčiji so doživeli v teku sedmih tednov 9 veli-kih železniških nesreč, ki so zahtevale

čez 300 mrtvih in 400 ranjenih. Številne nesreče so posledica slabega železniškega materiala, ker je Nemčija zadnja leta po-svečala vso skrb samo oborožitvi in av-tomobilskemu prometu, ali pa je iskati vzrok v nezadovoljnejših s sedanji raz-merami v Nemčiji, ki si hočejo dati du-ška nezadovoljnosti s povzročanjem ve-likih nesreč. Nesreče na nemških železni-
cah so se dogajale na spodaj navedenih dneh in priznavajo Nemci sami naslednje žrtve: 4. novembra, Stuttgart: mrtvih 7, ranjenih 11; 12. novembra, Oppeln: mrt-vih 43, ranjenih 60; 19. novembra, Span-dau: mrtvih 9, ranjenih 20; 26. novem-bra, Frankfurt: mrtvih 11, ranjenih 17; 1. decembra, Dortmund: mrtvih 14, ra-njenih 17; 10. decembra, Wöklabrück: mrtvih 19, ranjenih 7; 13. decembra, Ha-gen: mrtvih 17, ranjenih 41; 21. decem-bra, Genthin: mrtvih 150, ranjenih 200; 22. decembra Marksdorf: mrtvih 30, ra-njenih 40.

Moč in oborožitev Belgije. Ker je Belgija še vedno v stalni nevarnosti, da bo dož-vela z Nizozemsko vred napad, je doslej mobilizirala dva razreda rezervistov in še-je belgijska armada, ki je vsa razmeščena po trdnjavah in na obrambnih postojan-kah, skupno 650.000 moč. V primeru po-trebe je koj mogoče mobilizirati še tretji razred rezervistov, ki so vsi še posebno usposobljeni. Tudi belgijsko orožje je tako izpopolneno, da spada po svoji kakovosti med najboljše na svetu.

Odklonjena pomoč. Kakor poroča angle-ški list »Universe«, se je papež Pij XII. potrudil, da bi prebivalstvo Poljske, ki je prišlo pod oblast Nemčije, dobilo pomoč v živilih in zdravilih. Amerika je to pomoč obljubila in italijanske ladje bi bile živila in druga pomožna sredstva prepeljale v Evropo. Razdelitev živil in zdravil bi naj izvedel švicarski ali italijanski »Rdeči križ« pod nadzorstvom naročne socialistične ob-lasti. Toda oblast je to pomoč odklonila.

Usoda duhovnikov na Poljskem. Znaní pariški katoliški list »La Croix« (»Križ«) poroča, da je nemško narodno socialistično oblastvo v nekdanjem poljskem mestu Lublinu dalo zapreti škofa monsignora

Ukrajinske ribiče in kmete poživlja upanje, da bodo nekega dne izgnani njihovi boljševiški tlačitelji in tedaj se bo v njihovo domovino vrnila svoboda vere, dela in življenja. Moč njihovih nasprotnikov je sicer velika, toda kaj to pomeni pred Bogom, ki je vsemogočen! ...

Možje v motornem čolnu imajo na svojih kapah rdečo zvezdo. Glasno govorijo, se smejejo, kadijo. pojejo. Boljševik, ki drži krmilo, je sam Gregor Šubin, bivši pristaniški delavec iz Odese, že od začetka revolucije član komunistične stranke. Bil je močitelj potisnjenih ramen, zabuhlega, rdečega obraza, hlad-nega, divjega pogleda. Na vesti je imel celo vrsto umorov. Pristaše bivših belih je na hitro roko spravi-l na drugi svet. Brez sodnega postopanja jih je po-streljal s samokresom kar na ulici ali na njihovih domovih.

Že od začetka boljševiškega prevrata je Šubin strahoval Balto. S svojo krvoločnostjo je v prebi-valcih vzbudil tak strah, da kdor ga od daleč vidi, se skrije v najtemnejši kot svoje kočje. Pred njim vsi beže: možje, žene in deca. On ve za to in je ponosen na strah, ki ga povzroča.

(Dalje sledi)

dajo rešiti mirno in v sporazumu na podlagi naravnega razvoja, ne pa nasilno z mečem. Orožje je pozvano, da rešuje vprašanje vojne, a ne miru, je dejal mi-nister Sandler.

Krožnik za lažirčno deco

Da bi majhna otrok-je vzpodbujali k jedi, je ne-ka vzgojiteljica izumila krožnik iz stekla, ki ima na dnu okvir. V ta okvir se lahko porinejo različ-ne slike, tako da je otrok radoveden, kaj bo videl, ko bo krožnik iz-praznil. Izumiteljica me-ni, da sta otroška rado-vednost in veselje do slik večja nego odpor proti jedi.